4797

Minister zonder portefeuille, tevens leider van de Nederlandse delegatie naar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (Luns) aan minister van Buitenlandse Zaken (Beyen), 8 dec. 1955
* Informatiekopie aan Washington.

Had hedenmorgen lange bespreking met Krishna Menon aan wie ik de hele situatie uitlegde en met name duidelijk maakte hoe groot een concessie het van Nederland is te berusten in de resolutie zoals met Hanifah afgesproken. Menon beaamde zulks en zegde tenslotte toe in de Afro-Aziatische caucus van hedenmiddag de resolutie te verdedigen. Inmiddels had Entezam van Iran mij toegezegd in de caucus uit te spreken dat van Nederland geen verdere concessies gevraagd of verwacht mochten worden. Pakistan zou voorts wijzen op onmogelijkheid verder in VN gaan dan bilateraal afgesproken. In caucus-vergadering, naar mij uit vertrouwde bron werd bericht, heeft Indonesië het moeilijk gehad daar tegen de verwachting het plotseling de gisteren overeengekomen tekst verwierp en terugviel op eis dat de VN-behandeling niet van agenda afgevoerd doch slechts uitgesteld zou worden en voorts dat de resolutie de hoop zou uitspreken dat de besprekingen in Den Haag zouden bijdragen tot oplossing van het Nieuw-Guineageschil.

Tenslotte heeft Menon zich bereid verklaard als vertegenwoordiger der Afro-Aziaten met mij de kwestie nog eens door te spreken en hij heeft mij dienovereenkomstig hedenmiddag bezocht. Na een zeer openhartig gesprek waarbij ik Menon duidelijk maakte waarom Nederland de Indonesische verlangens ten enenmale moet afwijzen en ik heb doen blijken geheel voorbereid te zijn op gevecht in Assemblée, heeft Menon een nieuwe door mij voorgelegde tekst aanvaard. Hij zou deze aan Hanifah voorleggen en het voorstellen als een concessie onzerzijds aan Menon persoonlijk gedaan. Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt de gehele niet onbedenkelijke paragraaf 2 te doen verdwijnen. Hier volgt complete tekst:
'The General Assembly,
a. having considered the item entitled "the question of West-Irian" (Western-New-Guinea)
b. hoping that the problem will be peacefully resolved
c. noting the joint statement issued by the Governments of Indonesia and the Netherlands on the seventh December 1955,
expresses the hope that the negotiations referred to in the said statement will be happy and fruitful.'

Menon heeft mij hierna opgebeld en mij medegedeeld dat hij de Indonesische delegatie deze tekst heeft overhandigd als zijnde een voor de Afro-Aziaten aanvaardbare resolutie. Hij had Hanifah onder zware druk gezet en verklaard dat tekst voor geen enkele wijziging meer vatbaar is. In een hiernavolgend gesprek tussen mij en Hanifah heeft deze laatste de tekst definitief aanvaard en toegezegd ten spoedigste met Schürmann te overleggen over wijze waarop en datum van behandeling voor VN. Afgesproken werd dat tot nader order pers niet zal worden ingelicht.

Mijn eindindruk is dat onze volstrekte geneigdheid het gevecht aan te gaan hetgeen algemeen bekend is gemaakt en de daarmee verband houdende waarschijnlijkheid dat Indonesië zou worden verslagen de Afro-Aziaten ertoe heeft gebracht eieren voor hun geld te kiezen en de Indonesiërs te dwingen zulks ook te doen. De thans overeengekomen tekst is tenslotte gunstiger uitgevallen dan de oorspronkelijke.

Kenmerk: Delegatie New York 110.
© NA, archief Minkol., codetel. 19555
http://resources.huygens.knaw.nl/indonesischebetrekkingen1945-1969/Nederlands-indonesischeBetrekkingen1950-1963/Document/20272